

Andrzej Kosiorek

Łowicz, woj. skierniewickie, ul.
Podrzeczna 73

Informator Archeologiczny : badania 17, 233

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LOWICZ
woj. skiemiszwickie
ul. Podraeczna 73

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skiemiszwickach

Badania prowadził mgr Andrzej Kosiorek. Finansował Zespół
Opieki Zdrowotnej w Lowiczu. Pierwszy sezon badań.
Relikty kościoła św. Jana Chrzciciela /XVIII w./.

W związku z planowaną przez Zespół Opieki Zdrowotnej w Lowiczu budową łącznika między budynkami dawnego Domu Ks. Emerydów z XVIII/XIX w. - w miejscu gdzie rtał spalony w 1939 r. kościół św. Jana Chrzciciela - przeprowadzone sondaż.

Kilkuinnowe prace miały potwierdzić istnienie fundamentów kościoła i stopień jego zniszczenia. Założono 2 wykopy o łącznej powierzchni 25 m². W wykopie I - odsłonięto szary narożnik kościoła oraz fragment ściany nośnej, która biegnie pod istniejącymi budynkami przykościelnymi /obecnie szpital/. Odsadzka fundamentowa oraz fundament ceglano-kamienny znajdował się poniżej 1 m od powierzchni. Ściany zachowane są do wysokości 70 - 100 cm.

W wykopie II - natrafiono na fragment ściany budynku przykościelnego oraz pozostałości piwnicy z otworem przykrytym łukiem.

Na podstawie odsłoniętych relikwów należy wnioskować, że w 1939 r. spłonęła tylko część kościoła /wschodnia/ oraz przylegający doń fragment budynku szpitalnego. Obiekt zbudowany był z cegły w holenderskim wątku. Pomiary cegły datują go na poł. XVIII w. Materiałów ruchomych brak.

Fundamentacja została przekazana do Pracowni PKZ O/Zamek, która zajmuje się opracowaniem założeń do rewaloryzacji Lowicza.

MOKRE, gm. Zamość
woj. zamojskie
Stanowisko 1

patrz wzornice średniowiecze

LOTYCZ
woj. lubelskie

patrz wzornice średniowiecze

NOWODWOREC
woj. białostockie
Stanowisko III

Konserwator Zabytków Archeologicznych

Badania prowadziła mgr Urszula Stankiewicz. Pierwszy sezon badań. Finansował WKZ w Białymstoku. Orientacyjnie nowożytny.

Stanowisko usytuowane na stoku niewielkiego wzniesienia od południa ograniczonego niewielkim ciąkiem wodnym, od północy młodym lasem sosnowym - w odległości 1 m na południe od drogi polnej do wsi Nowodworec, około 600 m na południowy-wschód od szosy Białystok-Supraśl i około 1,4 km na południe od rzeki Supraślanki.

Systematyczne niszczenie stanowiska usytuowanego na eksplorowanej okrasowej ziemi oraz zaniechanie na obiekcie dwu pierścienków średniowiecznych zdecydowało o podjęciu prac wykopaliskowych.

Badania sondażowe o charakterze ratowniczym miały na celu rozpoznania chronologii obiektu. Przebadano powierzchnię 16,4 m². Odkryto cztery szkielety, z których trzy należały do osobników dorosłych, a jeden do dziecka. Żył zachowane szczątki kostne dziecka znaleziono na głębokości 0,4 m od powierzchni darni. Układane w kierunku E-W z nieznacznym odchyleniem w kierunku północnym z głową na zachód.

Pochówki osobników dorosłych odkryte na głębokości od 0,8 - 1,45 m. Zmarli układani byli na oni E-W z nieznacznym odchyleniem w kierunku północnym, z głowami na zachód, w pozycji wyprostowanej. Ręce układane na wysokości klatki piersiowej ze splecionymi palcami.

W dwu przypadkach stwierdzano występowanie jam grobowych, na poziomie nalegania szkieletów tworzyły ciemniejszy szary owalny.